

- 2) Член 12, параграф 3, буква б) от Регламент № 2201/2003 трябва да се тълкува в смисъл, че компетентността на съдилищата, сезирани с разглеждането на иск, свързан с родителска отговорност, не би могла да се счита за „изрично или по друг недвусмислен начин приета от [всички страни в производството]“ по смисъла на тази разпоредба единствено поради обстоятелството, че назначеният служебно от тези съдилища процесуален представител на ответника, поради невъзможността на последния да се върши исковата молба, не е повдигнал възражение по компетентността на тези съдилища.

⁽¹⁾ ОВ С 236, 20.7.2015 г.

Преюдициално запитване от Obvodní soud pro Prahu 6 (Чешка република), постъпило на 26 юни 2015 г. — Marcela Pešková, Jiří Peška/Travel Service a.s.

(Дело C-315/15)

(2015/C 414/15)

Език на производството: чешки

Запитваща юрисдикция

Obvodní soud pro Prahu 6

Страни в главното производство

Ищец: Marcela Pešková, Jiří Peška

Ответник: Travel Service a.s.

Преюдициални въпроси

- 1) Как следва да се квалифицира сблъсък на самолет с птица — като събитие по смисъла на точка 22 от решение от 22 декември 2008 г. на Съда на Европейския съюз [по дело] C-549/07 [ЕС:С:2008:771 (наричано по-нататък „решение Wallentin-Hermann“), като извънредно обстоятелство по смисъла на съображение 14 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 ⁽²⁾ (наричан по-нататък „регламентът“) или не може да се квалифицира с нито едно от тези понятия?
- 2) Ако сблъсъкът на самолет с птица представлява извънредно обстоятелство по смисъла на съображение 14 от регламента, могат ли превантивни контролни механизми, установени по-специално около летищата (например за отблъскване на птици чрез звукови средства, сътрудничество с орнитолози, отстраняване на местата, където птиците обикновено се събират или летят, отблъскването им чрез светлинни средства и др.), да се считат за разумни мерки, които въздушният превозвач трябва да предприеме с цел предотвратяване на подобен сблъсък? Какво представлява в случая събитие по смисъла на точка 22 от решение Wallentin-Hermann?
- 3) Ако сблъсъкът на самолет с птица представлява събитие по смисъла на точка 22 от решение Wallentin-Hermann, може ли да се приеме, че такъв сблъсък е събитие и по смисъла на съображение 14 от регламента, и може ли в такъв случай поредицата от технически и административни мерки, които даден въздушен превозвач трябва да предприеме вследствие на сблъсък на самолет с птица, независимо че той не е довел до повреда на самолета, да се считат за извънредно обстоятелство по смисъла на съображение 14 от регламента?
- 4) Ако поредицата от технически и административни мерки, предприети вследствие на сблъсъка на самолет с птица, независимо че той не е довел до повреда на самолета, представлява извънредно обстоятелство по смисъла на съображение 14 от регламента, може ли да се изисква като разумна мярка при планирането на полети въздушният превозвач да взема предвид евентуалната необходимост от предприемане на такива технически и административни мерки вследствие на сблъсък на самолета с птица и да предвижда това обстоятелство в разписанието на полета?

- 5) Как трябва да се прецени задължението на въздушния превозвач да плати обезщетение по смисъла на член 7 от регламента в случаите, в които закъснението е причинено не само от административни и технически мерки, предприети вследствие на сблъсък на самолет с птица, независимо че той не е довел до повреда на самолета, но в значителна степен и от отстраняване на технически проблем, който не е свързан с този сблъсък?

⁽¹⁾ ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218.

⁽²⁾ ОВ L 36, стр. 5.

Жалба, подадена на 13 юли 2015 г. от Louis Vuitton Malletier срещу решението на Общия съд (втори състав), постановено на 21 април 2015 г. по дело T-359/12 — Louis Vuitton Malletier/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

(Дело C-363/15 P)

(2015/C 414/16)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Louis Vuitton Malletier (представители: P. Roncaglia, G. Lazzeretti, F. Rossi, N. Parrotta, avvocati)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Nanu-Nana Handelsgesellschaft mbH für Geschenkartikel & Co. KG

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (втори състав) от 21 април 2015 г. по дело T-359/12, съобщено на жалбоподателя на 29 април 2015 г.,
- да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство,
- да осъди Nanu-Nana да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в настоящото производство.

Основания и основни доводи

1. С настоящата жалба Louis Vuitton Malletier (наричано по-нататък „Louis Vuitton“ или „жалбоподателят“) иска от Съда да отмени решението на Общия съд на Европейския съюз (втори състав) от 21 април 2015 г. по дело T-359/12 (наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което Общият съд отхвърля жалбата на Louis Vuitton срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 4 май 2012 г. по преписка R 1855/2011-1, с което е обявена за изцяло недействителна регистрацията на фигуративна марка на Общността № 370445 поради липса на отличителен характер.
2. С настоящата жалба се твърди, че Общият съд е допуснал грешка, като е направил извода, че разпоредбата на член 7, параграф 1, буква б) от Регламента относно марката на Общността ⁽¹⁾ е приложима за спорната марка, както и като е заключил, че разпоредбите на член 7, параграф 3 и член 52, параграф 2 от Регламента относно марката на Общността не се прилагат към настоящия случай.
3. Първо, като потвърждава решението на апелативния състав, с което спорната марка е обявена за недействителна, тъй като не е отличителна по своето естество, Общият съд нарушава правилата относно тежестта на доказване в производството по обявяване на недействителност.